Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 93/22/ETY, annettu 10 päivänä toukokuuta 1993, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla

(EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja Neuvoston direktiivi 95/26/EY annettu 29 päivänä kesäkuuta 1995	L 168	7	18.7.1995
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997	L 84	22	26.3.1997

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 93/22/ETY, annettu 10 päivänä toukokuuta 1993, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

tämä direktiivi on keskeinen keino sisämarkkinoiden toteuttamiseksi sijoituspalveluyritysten alalla sekä sijoittautumisoikeuden että rahoituspalvelujen tarjoamisen vapauden osalta; sisämarkkinoiden toteuttamisesta on päätetty Euroopan yhtenäisasiakirjassa ja sen aikataulu on määritelty komission valkoisessa kirjassa,

tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia sijoituspalveluja tarjoavien yritysten toiminnan on sijoittajien suojaamiseksi ja rahoitusjärjestelmän vakauden varmistamiseksi oltava sijoituspalveluyritysten kotijäsenvaltion antaman toimiluvan varaista,

omaksutun lähestymistavan mukaisesti tarkoituksena on saada aikaan ainoastaan sellainen olennainen yhdenmukaistaminen, joka on tarpeellinen ja riittävä varmistamaan toimilupien myöntämisen ja toiminnan vakauden valvontajärjestelmien vastavuoroisen tunnustamisen siten, että on mahdollista myöntää yksi koko yhteisön alueella hyväksytty toimilupa ja soveltaa kotijäsenvaltion valvonnan periaatetta; vastavuoroisen tunnustamisen perusteella sijoituspalveluyritykset, joille niiden kotijäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan, voivat tarjota kaikkialla yhteisössä joko kaikkia tai joitakin niistä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia palveluja, joita varten niille on myönnetty toimilupa, perustamalla sivuliikkeitä tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella,

vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion valvonnan periaatteet edellyttävät, että minkään jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät myönnä toimilupaa tai että ne peruuttavat toimiluvan, niissä tapauksissa, jolloin esimerkiksi toimintasuunnitelmien sisällön, toiminnan alueellisen sijainnin tai tosiasiassa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että sijoituspalveluyritys on valinnut yhden jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa se pääasiallisesti aikoo harjoittaa tai harjoittaa toimintaansa; tässä direktiivissä sijoituspalveluyrityksellä, joka on oikeushenkilö, on oltava sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka on; sijoituspalveluyrityksellä, joka ei ole oikeushenkilö, on oltava sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sen hallinnollinen päätoimipaikka on; lisäksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoituspalveluyrityksen hallinnollinen päätoimipaikka sijaitsee aina sen kotijäsenvaltiossa ja että se tosiasiallisesti toimii siellä,

sijoittajien suojaamiseksi on tarpeen erityisesti varmistaa yrityksen sisäinen valvonta joko kaksihenkisen johdon avulla tai, jollei sitä edellytetä tässä direktiivissä, muilla järjestelyillä, jotka varmistavat vastaavan tuloksen,

yhdenvertaisten kilpailuedellytysten takaamiseksi on tarpeen, että muilla sijoituspalveluyrityksillä kuin luottolaitoksilla on sama vapaus perustaa sivuliikkeitä ja tarjota rajat ylittäviä palveluja, joista säädetään luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 15 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston toisessa direktiivissä 89/646/ETY ([4]),

([1]) EYVL N:o C 43, 22.2.1989, s. 7
EYVL N:o C 42, 22.2.1990, s. 7
([2]) EYVL N:o C 304, 4.12.1989, s. 39
EYVL N:o C 115, 26.4.1993, s. 6
([3]) EYVL N:o C 298, 27.11.1989, s. 6
([4]) EYVL N:o L 386, 30.12.1989, s. 1, sellaisena kuin direktiivi on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/30/ETY (EYVL N:o L 110, 28.4.1992, s. 52).

▼B

sijoituspalveluyritys ei voi vedota tähän direktiiviin tehdäkseen muita valuuttojen käteis- tai termiinikauppoja kuin sellaisia, jotka liittyvät sijoituspalvelujen tarjoamiseen; tämän vuoksi sivuliikkeen käyttäminen ainoastaan näihin valuuttakauppoihin on tämän direktiivin järjestelmän kiertämistä,

kotijäsenvaltioltaan toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys voi harjoittaa toimintaansa kaikkialla yhteisössä aiheellisiksi katsominsa tavoin; tätä varten se voi, jos se katsoo sen tarpeelliseksi, käyttää yritykseen sidoksissa olevia asiamiehiä, jotka vastaanottavat ja välittävät toimeksiantoja sen lukuun ja ovat sille täysin ja ehdoitta vastuussa; näissä tilanteissa asiamiesten toimintaa on pidettävä yrityksen toimintana; lisäksi tämä direktiivi ei estä kotijäsenvaltiota asettamasta näiden asiamiesten asemaa koskevia erityisvaatimuksia; jos sijoituspalveluyritys harjoittaa rajat ylittävää toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion on kohdeltava näitä asiamiehiä kuten itse yritystä; tämä direktiivi ei koske myöskään arvopapereiden suoramyyntiä/kotimyyntiä ja niiden sääntely jää kansallisten säännösten varaan,

arvopapereilla tarkoitetaan sellaisia arvopaperiryhmiä, joilla tavallisesti käydään kauppaa pääomamarkkinoilla, kuten esimerkiksi valtion velkakirjoja, osakkeita, siirtokelpoisia arvopapereita, jotka oikeuttavat hankkimaan osakkeita merkitsemällä tai vaihtamalla, osakesäilytystodistuksia, jatkuvasti liikkeeseen laskettuja joukkovelkakirjoja, indeksivaihto-velkakirjoja ja arvopapereita, jotka oikeuttavat hankkimaan tällaisia joukkovelkakirjoja merkitsemällä,

rahamarkkinavälineillä tarkoitetaan sellaisia rahoitusvälineiden/arvopapereiden ryhmiä, joilla tavallisesti käydään kauppaa rahamarkkinoilla, kuten esimerkiksi valtion velkasitoumukset, sijoitustodistukset ja yritystodistukset,

tämän direktiivin erittäin laajat arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden määritelmät koskevat ainoastaan tätä direktiiviä eivätkä ne siten vaikuta millään tavalla kansallisessa lainsäädännössä käytettyihin erilaisiin rahoitusvälineiden määritelmiin, joita käytetään muihin tarkoituksiin, kuten nimenomaan verotusta varten; lisäksi arvopaperien määritelmä koskee ainoastaan siirtokelpoisia arvopapereita eikä se tämän vuoksi koske esimerkiksi sellaisten elinten, kuten ”Building societies” tai ”Industrial and Provident societies”, liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita osakkeita vastaavia arvopapereita joiden omistusta ei käytännössä voida siirtää muuten kuin siten, että liikkeeseen laskenut elin lunastaa ne takaisin,

rahoitusfutuurisopimusta vastaavalla rahoitusvälineellä tarkoitetaan sopimuksia, jotka maksetaan käteisellä laskettuna siten, että korko- tai valuuttakurssien, liitteen B osassa luetellun rahoitusvälineen arvon tai näihin rahoitusvälineisiin liittyvän indeksin vaihtelut otetaan huomioon,

tässä direktiivissä toimeksiantojen vastaanottamiseen ja välittämiseen liittyvään toimintaan kuuluu myös yhden tai useamman sijoittajan saattaminen yhteen niin, että näiden välillä on mahdollista toteuttaa liiketoimi,

tämän direktiivin säännökset eivät rajoita yhteisön säännösten soveltamista, tai jollei näitä ole, kansallisten säännösten, jotka koskevat tässä direktiivissä tarkoitettujen rahoitusvälineiden julkista tarjoamista; sama koskee näiden rahoitusvälineiden pitämistä kaupan ja niiden levittämistä,

jäsenvaltiot ovat edelleen täysimääräisesti vastuussa omien rahapoliittisten toimenpiteidensä toteuttamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan rahapoliittisen järjestelmän vahvistamiseksi tarvittavia toimenpiteitä,

tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on syytä jättää sellaiset vakuutusyritykset, joiden toiminnan vakautta asianmukaisesti valvovat toimivaltaiset valvontaviranomaiset ja joiden toiminta yhteensovitetaan yhteisön tasolla, sekä yritykset, jotka harjoittavat jälleenvakuutusta tai edelleenvakuutusta,

tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on syytä jättää sellaiset yritykset, jotka eivät tarjoa palveluja kolmansille, mutta joiden toimintaan kuuluu tarjota sijoituspalveluja ainoastaan emoyrityksilleen, tytäryrityksilleen tai emoyritystensä muille tytäryrityksille,

tarkoituksena on, että tämä direktiivi koskee yrityksiä, joiden tavanomaista liiketoimintaa on ammattimaisten sijoituspalvelujen tarjoaminen kolmansille; sen vuoksi on syytä jättää sen soveltamisalan ulkopuolelle kaikki sellaiset henkilöt, jotka harjoittavat muuta ammattitoimintaa (kuten esimerkiksi asianajajat tai notaarit) ja jotka tarjoavat sijoituspalveluja ainoastaan tämän muun ammattitoiminnan lisäksi, sillä edellytyksellä, että toiminta on säänneltyä ja että tämä sääntely ei estä sijoituspalvelujen tarjoamista satunnaisesti; samasta syystä on samoin jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle

▼B

henkilöt, jotka tarjoavat sijoituspalveluja ainoastaan hyödykkeiden tuottajille tai käyttäjille, sikäli kuin se on tarpeen näitä tuotteita koskevien liiketoimien toteuttamiseksi, kun nämä liiketoimet ovat heidän pääasiallista liiketoimintaansa,

tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on syytä jättää myös yritykset, joiden tarjoamat sijoituspalvelut koskevat ainoastaan työntekijöiden osallistumista koskevien järjestelmien hallintoa ja jotka eivät tämän vuoksi tarjoa sijoituspalveluja kolmansille,

tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on syytä jättää keskuspankit ja muut yhteisöt, jotka harjoittavat vastaavanlaista toimintaa sekä julkiset toimielimet, joiden tehtävänä on hoitaa julkista velkaa tai jotka osallistuvat kyseisen velan hoitoon, kun tämä käsittää myös sen sijoittamisen; tämä direktiivi koskee kuitenkin erityisesti valtion yhtiöitä, joilla on kaupalliset päämäärät tai joiden asema liittyy omistusyhteyksien hankintaan,

tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on syytä jättää yritykset tai henkilöt, joiden toiminta rajoittuu tiettyjen osapuolten toimeksiantojen vastaanottamiseen ja välittämiseen ilman, että nämä pitävät hallussaan niiden asiakkaille kuuluvia varoja tai arvopapereita; tämän vuoksi ne eivät voi käyttää hyväkseen sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta tässä direktiivissä vahvistetuin edellytyksin, kun niiden halutessa toimia jossain muussa jäsenvaltiossa niitä koskee kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevat säännökset,

tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle on syytä jättää yhteissijoitusyritykset, riippumatta siitä, ovatko ne yhteensovitettu yhteisön tasolla, sekä tällaisten yritysten omaisuudenhoitajat ja johtajat, koska heitä koskevat heidän toimintaansa mukautetut erityissäännöt,

jos jäsenvaltioiden eläkerahastojen varojensa hoitoa varten perustamat yhdistykset hoitavat ainoastaan tätä tehtävää tarjoamatta sijoituspalveluja kolmansille ja jos eläkerahastoja valvovat vakuutusyritysten valvontaviranomaiset, ei ole tarpeen saattaa tässä direktiivissä vahvistettuja liikkeenperustamista ja toimintaa koskevia edellytyksiä koskemaan näitä yrityksiä,

tätä direktiiviä ei ole syytä soveltaa Italian laissa määriteltyihin *agenti di cambio* -nimisiin toimielimiin, koska ne kuuluvat ryhmään, jonka toimilupaa ei voida uusia ja koska niiden toiminta on ainoastaan kansallista eikä voi aiheuttaa kilpailun vääristymistä,

tällä direktiivillä sijoituspalveluyrityksille uskotut oikeudet eivät rajoita jäsenvaltioiden, keskuspankkien ja muiden vastaavanlaista toimintaa harjoittavien kansallisten keskeisten toimielimien oikeutta valita vastapuoliaan puolueettomin perustein ja ketään syrjimättä,

kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on valvottava sijoituspalveluyritystensä talouden vakautta sijoitusyritysten ja luottolaitosten uusien varojen riittävyydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY ([1]) mukaisesti, jolla yhteensovitetaan markkinariskien alalla sovellettavat säännöt,

kotijäsenvaltio voi pääsääntöisesti antaa tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä tiukempia sääntöjä, erityisesti toimiluvan myöntämisen, toiminnan vakautta koskevien vaatimusten sekä ilmoittamisvelvollisuuden ja avoimuuden osalta,

sellaisen toiminnan harjoittamista, jota tämä direktiivi ei koske, koskevat perustamissopimuksen sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamista koskevat yleiset määräykset,

sijoittajien suojaamiseksi on syytä valvoa, että sijoittajan omistusoikeuksia ja muita sijoittajan vastaavanlaisia oikeuksia arvopapereihin sekä yritykselle uskottuja varoja koskevia oikeuksia suojataan pitämällä nämä erossa yrityksen varoista; tämä periaate ei kuitenkaan estä yritystä toimimasta omissa nimissään, mutta sijoittajan lukuun, jos toiminnan luonne sitä edellyttää ja jos sijoittaja siihen suostuu, kuten esimerkiksi osakkeiden lainauksessa,

kolmansissa maissa sijoituspalveluyritysten sivuliikkeille myönnettäviä toimilupia koskevia myöntämismenettelyjä sovelletaan edelleen tällaisiin yrityksiin; näitä sivuliikkeitä ei koske perustamissopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu palvelujen tarjoamisen vapaus eikä sijoittautumisvapaus muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon ne jo ovat sijoittautuneet; kolmannen

([1]) EYVL N:o L 141, 11.6.1993, s. 1

▼B

maan lainsäädännön alaisen yrityksen hakemukseen, joka koskee toimiluvan myöntämistä tytäryrityksille tai luvan saamista omistusyhteyden hankintaan, sovelletaan kuitenkin menettelyä, jolla pyritään varmistamaan, että yhteisön sijoituspalveluyritykset saavat vastavuoroisen kohtelun kyseisissä kolmansissa maissa,

toimivaltaisen kansallisen viranomaisen sijoituspalveluyritykselle tämän direktiivin mukaisesti myöntämä toimilupa koskee koko yhteisöä eikä enää ainoastaan yhtä valtiota, eikä olemassa olevilla vastavuoroisuuslausekkeilla siten vastedes ole vaikutusta; sen vuoksi joustava menettely vastavuoroisuuden arvioimiseksi koko yhteisössä on tarpeen; tämän menettelyn tavoitteena ei ole sulkea yhteisön rahoitusmarkkinoita ulkopuolisilta vaan, koska yhteisön tarkoituksena on pitää rahoitusmarkkinansa muulle maailmalle avoimina, ennemminkin edistää maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden vapautumista kolmansissa maissa; tässä direktiivissä säädetään neuvottelumenettelyistä kolmansien maiden kanssa ja viimeisenä keinona mahdollisuudesta toteuttaa toimenpiteet, joihin kuuluu uusien toimilupahakemusten lykkääminen tai uusien toimilupien rajoittaminen,

tämän direktiivin yhtenä tavoitteena on sijoittajien suojaaminen; tätä varten on aiheellista ottaa huomioon eri sijoittajaryhmien erilaiset suojan tarpeet ja ammattitaidon taso,

jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei sellaisia toimia estetä, joiden suorittamista samalla tavoin kuin kotijäsenvaltiossa koskee vastavuoroinen tunnustaminen, jolleivät nämä toimet ole ristiriidassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa yleisen edun suojaamiseksi annettujen lakien ja asetusten kanssa,

jäsenvaltio ei saa rajoittaa sellaisten sijoittajien, joilla on tavanomainen asuinpaikka kyseisessä jäsenvaltiossa, tai tällaiseen valtioon sijoittautuneiden sijoittajien oikeutta käyttää hyväkseen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sellaisten sijoituspalveluyritysten sijoituspalveluja, jotka sijaitsevat ja toimivat kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella,

tietyissä jäsenvaltioissa toimitus- ja maksutehtäviä voi hoitaa sellaisista markkinoista, joilla liiketoimet suoritetaan, erillään oleva toimielin; tämän vuoksi tämän direktiivin säännellyille markkinoille pääsyä ja osallistumista niiden toimintaan koskevien viittausten on katsottava tarkoittavan sitä, että niihin kuuluu myös pääsy säännellyillä markkinoilla tehtävistä toimitus- ja maksutehtävistä huolehtiviin toimielimiin sekä osallistuminen niiden toimintaan,

jäsenvaltion on huolehdittava, ettei sen alueella syrjitä mitään sijoituspalveluyritystä, jolle jokin jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan; jäsenvaltioiden säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettuja rahoitusvälineitä on myös kohdeltava syrjimättä; sijoituspalveluyrityksillä on kuitenkin oltava samat mahdollisuudet tulla säänneltyjen markkinoiden jäseniksi tai osallistua niille; riippumatta siitä, millä tavalla liiketoimet järjestetään nykyisin jäsenvaltioissa, on kuitenkin tärkeää tässä direktiivissä asetetuin edellytyksin kumota säännellyille markkinoille pääsyä koskevat tekniset ja oikeudelliset rajoitukset tämän direktiivin mukaisesti,

jotkut jäsenvaltiot antavat luottolaitoksille luvan tulla niiden säänneltyjen markkinoiden jäseniksi ainoastaan välillisesti perustamalla erityisiä tytäryrityksiä; tässä direktiivissä luottolaitoksille annettu mahdollisuus tulla säänneltyjen markkinoiden jäseniksi suoraan ilman, että on perustettava erityistä tytäryritystä, on selvä parannus näiden jäsenvaltioiden kannalta ja kaikkia sen vaikutuksia olisi arvioitava uudelleen rahoitusmarkkinoiden kehityksen yhteydessä; ottaen huomioon nämä tekijät komission neuvostolle 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä osoittamassa tätä asiaa koskevassa kertomuksessa on otettava huomioon kaikki seikat, jotka mahdollistavat sen, että neuvosto voi uudelleen arvioida näille jäsenvaltioille aiheutuvia seurauksia ja erityisesti eturistiriitojen vaaraa sekä sijoittajille tarjotun suojan tasoa,

on erittäin tärkeää, että korvausjärjestelmien yhdenmukaistaminen tulee voimaan samanaikaisesti tämän direktiivin kanssa, lisäksi vastaanottavat jäsenvaltiot voivat siihen asti kunnes korvausjärjestelmien yhdenmukaistamista koskeva direktiivi tulee voimaan, soveltaa korvausjärjestelmiään sijoituspalveluyrityksiin, mukaan lukien luottolaitokset, joille muut jäsenvaltiot ovat antaneet toimiluvan, jos kotijäsenvaltiolla ei ole korvausjärjestelmää tai jos sen järjestelmä ei tarjoa vastaavantasoista suojaa,

▼B

säänneltyjen markkinoiden rakennetta on säänneltävä edelleen kansallisessa lainsäädännössä ilman, että se estää vastaanottavan jäsenvaltion säännellyille markkinoille pääsyn vapauttamisen sellaisten sijoituspalveluyritysten osalta, joille on myönnetty toimilupa tarjota kyseisiä palveluja kotijäsenvaltiossaan; tämän periaatteen mukaisesti Saksan liittotasavallan ja Alankomaiden lainsäädännössä säännellään ”Kursmaklerin” ja ”hoekmanin” toimintaa sen varmistamiseksi, etteivät ne harjoita toimintaansa muiden toimien ohella; on kuitenkin huomattava, että ”Kursmakler” ja ”hoekman” eivät voi tarjota palveluja muissa jäsenvaltioissa; riippumatta siitä, mikä on kotijäsenvaltio, kukaan ei voi toimia ”Kursmaklerina” tai ”hoekmanina” olematta samojen vastaamattomuussääntöjen alainen, jotka johtuvat ”Kursmaklerin” tai ”hoekmanin” asemasta,

on syytä todeta, että tämä direktiivi ei vaikuta toimenpiteisiin, jotka on toteutettu arvopaperien viralliselle pörssilistalle ottamista koskevien vaatimusten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/279/ETY ([1]) mukaisesti,

rahoitusjärjestelmän vakaus ja moitteeton toiminta sekä sijoittajien suoja edellyttää, että vastaanottavalla jäsenvaltiolla on oikeus ja velvollisuus estää sijoituspalveluyrityksen sellainen toiminta alueellaan, joka on menettelytapasääntöjen ja muiden oikeudellisten tai hallinnollisten säännösten vastaista, jotka on annettu yleisen edun vuoksi ja hätätilanteissa, sekä määrätä tähän liittyviä seuraamuksia; lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on voitava tehtäviään hoitaessaan luottaa mahdollisimman läheiseen yhteistyöhön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa, erityisesti sen toiminnan osalta, joka tehdään palvelujen vapaan tarjoamisen puitteissa; kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus saada tietoa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta toimenpiteistä, jotka koskevat yritykselle määrättyä seuraamusta, tai sellaisen toiminnan rajoituksista, jotka viranomaiset ovat tehneet niiden sijoituspalveluyrityksien osalta, joille viranomaiset ovat myöntäneet toimiluvan, jotta ne voivat hoitaa toiminnan vakauden valvontaan liittyvät tehtävät tehokkaasti; tätä varten on syytä varmistaa, että kotijäsenvaltion ja vastaanottavan valtion toimivaltaiset viranomaiset toimivat yhteistyössä,

sijoittajien suojaamiseksi sekä arvopaperimarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi on syytä varmistaa liiketoimien avoimuus; sitä varten tässä direktiivissä säädettyjä säänneltyjä markkinoita koskevia sääntöjä sovelletaan sijoituspalveluyritysten lisäksi myös luottolaitoksiin kun ne toimivat markkinoilla,

sijoituspalveluja ja arvopapereita koskevissa neuvoston direktiiveissä tarkoitetuilla aloilla ilmenevien ongelmien tarkastelu sekä voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisen että läheisemmän yhteistyön aikaansaamiseksi edellyttää kansallisten viranomaisten ja komission yhteistyötä komiteassa; tällaisen komitean perustaminen ei rajoita muita yhteistyön muotoja valvontaviranomaisten välillä tällä alalla, ja

tämän direktiivin yksityiskohtaisiin sääntöihin voi olla tarpeellista tehdä määräajoin teknisiä muutoksia sijoituspalvelujen alan uuden kehityksen huomioon ottamiseksi; komissio tekee tarpeelliset muutokset saatettuaan asian arvopaperimarkkinoiden alalla asetettavan komitean käsiteltäväksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

Määritelmät ja soveltamisala

1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ”sijoituspalvelulla” liitteen A osassa lueteltuja palveluja, jotka liittyvät kolmansille tarjottuihin liitteen B osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin;

2) ”sijoituspalveluyrityksellä” oikeushenkilöä, jonka tavanomainen ammatti tai tavanomaista liiketoimintaa on sijoituspalvelujen ammattimainen tarjoaminen kolmansille.

([1]) N:o L 66, 16.3.1979, s. 21, Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjalla.

▼B

Tätä direktiiviä sovellettaessa jäsenvaltiot voivat pitää sijoituspalveluyrityksinä myös yrityksiä, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, jos:

— niiden oikeudellinen asema varmistaa kolmansien eduille suojan tason, joka vastaa oikeushenkilön tarjoamaa suojaa
ja

— ne ovat sellaisen toiminnan vakauden valvonnan alaisia, joka soveltuu niiden oikeudelliseen rakenteeseen.

Kuitenkin jos luonnolliset henkilöt tarjoavat kolmansille palveluja, jotka koskevat kolmansien osapuolten varojen tai arvopapereiden hallintaa, voidaan näitä henkilöitä pitää tämän direktiivin mukaisina sijoituspalveluyrityksinä ainoastaan jos ne muiden tässä direktiivissä ja direktiivissä 93/6/ETY asetettujen vaatimusten sitä rajoittamatta täyttävät seuraavat edellytykset:

— kolmansien omistusoikeuksia arvopapereiden ja kolmansille kuuluvien varojen osalta on suojattava erityisesti yrityksen tai sen omistajien maksukyvyttömyystilanteessa, takavarikon, korvauksen tai muun yrityksen tai sen omistajien velkojien toimien ollessa kyseessä,

— sijoituspalveluyrityksen on noudatettava sellaisia sääntöjä, joiden tarkoituksena on valvoa yrityksen ja sen omistajien vakavaraisuutta,

— yhden tai useamman kansallisen lainsäädännön mukaan siihen pätevän tilintarkastajan on tarkastettava sijoituspalveluyrityksen tilinpäätös,

— jos yrityksellä on vain yksi omistaja, tämän on otettava toiminnassaan huomioon sijoittajien suojaa koskevat säännökset yrityksen toiminnan päättyessä omistajan kuoleman tai toimintakyvyttömyyden tai muun vastaavan tapahtuman vuoksi.

Komissio laatii kertomuksen 31 päivään joulukuuta 1997 mennessä tämän kohdan toisen ja kolmannen alakohdan soveltamisesta ja ehdottaa tarvittaessa niihin muutoksia tai niiden poistamista.

Jos henkilö harjoittaa liitteen A osan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa ja jos tätä toimintaa harjoitetaan ainoastaan sijoituspalveluyrityksen lukuun ja sen täysimääräisellä ja rajoittamattomalla vastuulla, tätä toimintaa pidetään sijoituspalveluyrityksen toimintana eikä kyseisen henkilön toimintana;

3) ”luottolaitoksella” direktiivin 77/780/ETY ([1]) 1 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa määritelmän mukaista luottolaitosta, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja laitoksia;

4) ”arvopapereilla”:

— osakkeita ja muita osakkeita vastaavia arvopapereita,

— joukkovelkakirjoja ja muita arvopaperisoituja velan muotoja, jotka ovat siirtokelpoisia pääomamarkkinoilla,
ja

— kaikkia muita arvopapereita, joilla tavallisesti käydään kauppaa ja jotka mahdollistavat sen, että näitä arvopapereita voi hankkia merkitsemällä tai vaihtamalla tai jotka mahdollistavat maksun käteisellä,

lukuun ottamatta maksuvälineitä;

5) ”rahamarkkinavälineillä” sellaisten rahoitusvälineiden ryhmiä, joilla tavallisesti käydään kauppaa rahoitusmarkkinoilla;

6) ”kotijäsenvaltiolla”:

a) kun sijoituspalveluyritys on luonnollinen henkilö, jäsenvaltiota, jossa sijaitsee sen hallinnollinen päätoimipaikka;

b) kun sijoituspalveluyritys on oikeushenkilö, jäsenvaltiota, jossa sijaitsee sen sääntömääräinen kotipaikka tai, jollei sillä ole kansallisen lainsäädännön mukaista kotipaikkaa, jäsenvaltiota, jossa sen hallinnollinen päätoimipaikka sijaitsee;

([1]) EYVL N:o L 322, 17.12.1977, s. 30, Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/646/ETY (EYVL N:o L 386, 30.12.1989, s. 1).

▼B

c) kun kyseessä ovat markkinat, jäsenvaltiota, jossa sijaitsee kaupan käyntipalveluja tarjoavan toimielimen kotipaikka tai, jollei sillä ole kansallisen lainsäädännön mukaista kotipaikkaa, jäsenvaltiossa, jossa sijaitsee tämän toimielimen hallinnollinen päätoimipaikka;

7) ”vastaanottavalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa sijoituspalveluyrityksellä on sivuliike tai jossa se tarjoaa palveluja;

8) ”sivuliikkeellä” liiketoimipaikkaa, joka on sijoituspalveluyrityksen osa, joka ei ole oikeushenkilö ja joka tarjoaa sijoituspalveluja, joiden tarjoamista varten sijoituspalveluyritys on saanut toimiluvan; yhteen jäsenvaltioon perustettuja liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä niiden lukumäärästä riippumatta silloin, kun sijoituspalveluyrityksen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;

9) ”toimivaltaisilla viranomaisilla” viranomaisia, jotka jäsenvaltio nimeää 22 artiklan nojalla;

10) ”määräomistusyhteydellä” suoraa tai välillistä omistusyhteyttä sijoituspalveluyrityksessä, kun tämä omistusyhteys on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista tai jonka nojalla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti sellaisen yrityksen johtamiseen, jossa määräomistusyhteys on.

Tätä määritelmää sovellettaessa 4 ja 9 artiklan sekä 9 artiklassa tarkoitettujen muiden omistusyhteyksien osalta otetaan huomioon direktiivin 88/627/ETY ([1]) 7 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet;

11) ”emoyrityksellä” direktiivin 83/349/ETY ([2]) 1 ja 2 artiklan määritelmän mukaista emoyritystä;

12) ”tytäryrityksellä” direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklan määritelmän mukaista tytäryritystä; myös mahdolliset tytäryrityksen tytäryritykset katsotaan näiden yritysten johdossa olevan emoyrityksen tytäryritykseksi;

13) ”säännellyillä markkinoilla” liitteen B osassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden markkinoita:

— jotka luetellaan sellaisen jäsenvaltion laatimassa 16 artiklassa tarkoitetussa listassa, joka on 1 artiklan 6 kohdan c alakohdassa määritelty kotijäsenvaltio,

— jotka toimivat säännöllisesti,

— joille on ominaista se, että toimivaltaisten viranomaisten antamissa tai hyväksymissä säännöksissä määritellään markkinoiden toiminnan edellytykset, markkinoille pääsyn edellytykset sekä direktiiviä 79/279/ETY sovellettaessa edellytykset, jotka koskevat kyseisessä direktiivissä asetettuja listalle ottamisen edellytyksiä ja jos kyseistä direktiiviä ei sovelleta, edellytykset, jotka rahoitusvälineiden on täytettävä, jotta niillä voitaisiin tehokkaasti käydä kauppaa markkinoilla,

— jotka edellyttävät, että kaikkia 20 ja 21 artiklassa asetettuja ilmoittamis- ja avoimuusvaatimuksia noudatetaan;

14) ”määräysvallalla” direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa määriteltyä määräysvaltaa;

▼M1

15) ”läheisillä sidoksilla” tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde:

a) omistusyhteyden kautta, eli että yrityksestä suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta pidetään hallussa vähintään 20 prosenttia yrityksen äänivallasta tai pääomasta; tai

b) määräysvallan kautta, eli kaikissa direktiivin 83/349/ETY ([3]) 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa emoyrityksen ja tytäryhtiön välisen sidoksen kautta taikka samanluonteisen minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen

([1]) EYVL N:o L 348, 17.12.1988, s. 62
([2]) EYVL N:o L 193, 18.7.1983, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL N:o L 317, 16.11.1990, s. 60).
([3]) EYVL N:o L 193, 18.7.1993, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL N:o L 317, 16.1.1990, s. 60)

▼M1

välisen sidoksen kautta; myös tytäryrityksen tytäryritys katsotaan näiden yritysten johdossa toimivan emoyrityksen tytäryritykseksi.

Tilanteiden, joissa kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai useampi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan henkilöön, katsotaan myös muodostavan läheisen sidoksen tällaisten henkilöiden välille.

▼B

2 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin sijoituspalveluyrityksiin. Kuitenkin, ainoastaan tämän artiklan 4 kohtaa, 8 artiklan 2 kohtaa, 10 ja 11 artiklaa, 12 artiklan ensimmäistä kohtaa, 14 artiklan 3 ja 4 kohtaa sekä 15, 19 ja 20 artiklaa sovelletaan luottolaitoksiin, joiden toimintaa varten direktiivin 77/780/ETY ja 89/646/ETY mukaisesti myönnetty toimilupa kattaa yhden tai useamman tämän direktiivin liitteen A osassa luetelluista sijoituspalveluista.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

a) direktiivin 73/239/ETY ([1])1 artiklassa tai direktiivin 79/267/ETY ([2]) 1 artiklassa määriteltyihin vakuutuslaitoksiin eikä direktiivissä 64/225/ETY ([3]) tarkoitettuihin jälleen- tai edelleenvakuutusta harjoittaviin yrityksiin;

b) yrityksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja ainoastaan emoyritykselleen, tytäryrityksilleen tai emoyrityksensä toisille tytäryrityksille;

c) henkilöihin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja, jos tätä toimintaa harjoitetaan varsinaisen ammattitoiminnan lisäksi ja jos tätä ammattitoimintaa sääntelevät lainsäädännön tai hallinnolliset säännökset tai ammattikunnan eettiset säännöt, eikä niissä kielletä tällaisen palvelun tarjoamista;

d) yrityksiin, joiden tarjoamat sijoituspalvelut muodostuvat ainoastaan työntekijöiden osallistumisjärjestelmien hallinnosta;

e) yrityksiin, joiden sijoituspalvelut koostuvat sekä b että d kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamisesta;

f) jäsenvaltioiden keskuspankkeihin ja muihin kansallisiin toimielimiin, jotka harjoittavat vastaavanlaista toimintaa ja muihin julkisiin toimielimiin, joiden tehtävänä on julkisen velan hoitaminen tai jotka osallistuvat julkisen velan hoitoon;

g) yrityksiin

— jotka eivät voi pitää hallussaan asiakkailleen kuuluvia varoja tai arvopapereita ja jotka tämän vuoksi eivät voi missään vaiheessa olla velkaa asiakkailleen,
ja

— jotka voivat tarjota ainoastaan sijoituspalveluja, jotka koostuvat arvopapereita ja yhteissijoituspalveluyrityksien osuuksia koskevien toimeksiantojen vastaanottamisesta ja välittämisestä,
ja

— jotka tarjotessaan kyseistä palvelua voivat antaa määräyksiä ainoastaan:

i) sijoituspalveluyrityksille, joille on myönnetty toimilupa tämän direktiivin mukaisesti;

ii) luottolaitoksille, joille on myönnetty toimilupa direktiivien 77/780/ETY ja 89/646/ETY mukaisesti;

iii) sijoituspalveluyritysten tai luottolaitosten sivuliikkeille, joille kolmas valtio on myöntänyt toimiluvan ja joiden on noudatettava toimivaltaisten viranomaisten arvioinnin mukaan vähintään yhtä tiukkoja toiminnan vakautta koskevia sääntöjä kuin tässä direktiivissä tai direktiivissä 89/646/ETY tai 93/6/ETY säädetään;

([1]) EYVL N:o L 228, 16.8.1973, s. 3, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/619/ETY (EYVL N:o L 330, 29.11.1990, s. 50).
([2]) EYVL N:o L 63, 13.3.1979, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/618/ETY (EYVL N:o L 330, 29.11.1990, s. 44).
([3]) EYVL N:o 56, 4.4.1964, s. 878/64

▼B

iv) yhteissijoitusyrityksille, joille on myönnetty jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti toimilupa myydä osuuksiaan yleisölle sekä näiden yritysten johtajille;

v) direktiivin 77/91/ETY ([1]) 15 artiklan 4 kohdassa määritellyille kiinteäpääomaisille sijoitusyhtiöille, joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi tai joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla jäsenvaltiossa;

ja

— joiden toimintaa ohjaavat kansallisella tasolla säännökset tai ammattikunnan eettiset säännöt;

h) yhteissijoitusyrityksiin riippumatta siitä, ovatko ne yhteensovitettu yhteisön tasolla, sekä näiden yritysten omaisuudenhoitajiin ja johtajiin;

i) henkilöihin, joiden pääasiallinen toiminta on käydä kauppaa keskenään raaka-aineilla tai tällaisten tuotteiden tuottajien tai ammattimaisten käyttäjien kanssa ja jotka tarjoavat sijoituspalveluja ainoastaan tällaisille tuottajille ja ammattimaisille käyttäjille, sikäli kuin se on tarpeen heidän pääasiallisen toimintansa kannalta;

j) yrityksiin, joiden sijoituspalvelut muodostuvat ainoastaan kaupan käynnistä omaan lukuun optio- ja termiinimarkkinoilla, tai yrityksiin, jotka käyvät kauppaa näiden markkinoiden muiden jäsenten lukuun tai suorittavat hinnan muodostusta näiden markkinoiden muiden jäsenten puolesta ja jotka samojen markkinoiden selvitysosapuolena toimivat jäsenet takaavat. Tällaisten yritysten sopimusten toteuttamisesta vastaavat samojen markkinoiden selvitysosapuolina toimivat jäsenet;

k) tanskalaisten eläkerahastojen perustamiin yhdistyksiin, joiden ainoana tavoitteena on hoitaa näiden yhdistysten jäseninä olevien eläkerahastojen varoja;

l) *agenti di cambio* -nimisiin toimielimiin, joiden toiminta ja tehtävät määritellään 7 päivänä maaliskuuta 1925 annetussa Italian kuninkaallisessa asetuksessa n:o 222 ja sen jälkeen annetuissa asetusta muuttavissa säännöksissä ja jotka voivat harjoittaa toimintaansa 2 päivänä tammikuuta 1991 annetun Italian lain N:o 19 artiklan nojalla.

3. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998 ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin komissio laatii kertomuksen 2 kohdan soveltamisesta liitteen A osan osalta ja ehdottaa tarvittaessa tämän direktiivin toimivuuden perusteella muutoksia soveltamisalan poikkeuksia koskeviin määritelmiin ja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin palveluihin.

4. Tällä direktiivillä asetettuja oikeuksia ei uloteta palvelujen tarjoamiseen, jos osapuoli on valtio, keskuspankki tai muu jäsenvaltion kansallinen toimielin, joka hoitaa samankaltaisia tehtäviä raha-asioita, valuuttakursseja, julkista velkaa koskevan politiikan tai kyseisen jäsenvaltion varantopolitiikan yhteydessä.

II OSASTO

Toiminnan aloittamisen edellytykset

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä sellaisilta sijoituspalveluyrityksiltä toimilupaa, joiden kotijäsenvaltio se on. Tämän luvan myöntävät jäsenvaltion sellaiset toimivaltaiset viranomaiset, jotka jäsenvaltio on nimennyt tähän tehtävään 22 artiklan mukaisesti. Toimiluvassa on nimenomaisesti mainittava ne liitteen A osassa tarkoitetut sijoituspalvelut, joita yrityksellä on lupa tarjota. Toimilupa voi myös kattaa yhden tai useamman liitteen C osassa tarkoitetuista liitännäispalveluista. Tässä direktiivissä tarkoitettua toimilupaa ei voida missään tapauksessa myöntää sellaisia palveluja varten, joita tarkoitetaan liitteen C osassa.

2. Jäsenvaltion on vaadittava,

— että sellaisen sijoituspalveluyrityksen hallinnollinen päätoimipaikka, joka on oikeushenkilö ja jolla on kotipaikka kansallisen lainsäädännön mukaan, on samassa jäsenvaltiossa kuin kotipaikka,

([1]) EYVL N:o L 26, 30.1.1977, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjalla.

▼B

— että muiden sijoituspalveluyritysten hallinnollinen päätoimipaikka on siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sille toimiluvan ja jossa se tosiasiallisesti harjoittaa toimintaansa.

3. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä asetettujen muiden yleisten edellytysten soveltamista, toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa:

— jollei sijoituspalveluyrityksellä ole, ottaen huomioon kyseisen sijoituspalveluyrityksen luonne, riittävästi alkupääomaa direktiivissä 93/6/ETY säädettyjen sääntöjen mukaisesti,

— jolleivät henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat sijoituspalveluyrityksen toimintaa, ole hyvämaineisia ja riittävän kokeneita.

Yrityksen toiminnan suuntaviivoista päättää vähintään kaksi henkilöä, jotka täyttävät edellä mainitut edellytykset. Kuitenkin jos asianmukaisilla järjestelyillä varmistetaan, että päästään vastaavaan tulokseen erityisesti 1 artiklan 2 alakohdan kolmannen alakohdan viimeisessä luetelmakohdassa säädetyissä tapauksissa, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan sijoituspalveluyrityksille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä tai ottaen huomioon näiden luonteen tai toiminnan määrän, sijoituspalveluyrityksille, jotka ovat oikeushenkilöitä, silloin kun näitä yrityksiä johtavat yksittäiset luonnolliset henkilöt perussääntöjen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

▼M1

Lisäksi, jos sijoituspalveluyrityksen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan vain, jos nuo sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös, jos yhteen tai useampaan yritykseen läheisesti sidoksissa olevaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liityvät vaikeudet estävät viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava sijoituspalveluyrityksiä toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen, että tässä kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudatetaan jatkuvasti.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on lisäksi vaadittava, että toimilupia koskevissa hakemuksissa on oltava liitteenä toimintaohjelma, jossa osoitetaan nimenomaisesti aiotun toiminnan laatu sekä kyseisen sijoituspalveluyrityksen organisaatiorakenne.

5. Hakijalle on ilmoitettava kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty. Jos toimilupa evätään, on tämä perusteltava.

6. Sijoituspalveluyritys voi aloittaa toimintansa välittömästi sen jälkeen, kun toimilupa on myönnetty.

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa sijoituspalveluyritykselle myönnetyn toimiluvan tämän direktiivin mukaisesti ainoastaan jos sijoituspalveluyritys:

a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden aikana, kieltäytyy nimenomaisesti siitä tai on lopettanut sijoituspalvelujen tarjoamisen enemmän kuin kuusi kuukautta aikaisemmin, jollei kyseinen jäsenvaltio ole määrännyt, että näissä tapauksissa toimilupa raukeaa;

b) on saanut toimiluvan valheellisen ilmoituksen perusteella tai muin epärehellisin keinoin;

c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä;

d) ei enää täytä direktiivin 93/6/ETY säännöksiä;

e) on vakavalla ja järjestelmällisellä tavalla rikkonut 10 ja 11 artiklan mukaisesti annettuja säännöksiä;

f) kuuluu muihin sellaisiin tapauksiin, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan säädetään peruuttamisesta.

▼B

4 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa sijoituspalveluyritysten toiminnan aloittamista varten ennen kuin niille on ilmoitettu osakkeenomistajien tai jäsenten henkilöllisyys, riippumatta siitä ovatko ne suoraan tai välillisesti osakkeenomistajia tai jäseniä, luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joilla on määräomistusyhteys, sekä näiden omistusyhteyksien määrä.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa, jos, ottaen huomioon tarve varmistaa sijoituspalveluyrityksen järkevä ja vakaa hoito, ne eivät ole vakuuttuneita edellä mainittujen osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta.

5 artikla

Jos kyse on sellaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeestä, jolla on kotipaikka yhteisön ulkopuolella ja sivuliike on aloittamassa toimintaansa tai harjoittaa jo sitä, jäsenvaltiot eivät saa soveltaa näihin sivuliikkeisiin säännöksiä, jotka johtavat suotuisampaan kohteluun kuin sen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeiden, joilla on kotipaikka jäsenvaltioissa.

6 artikla

Toisen jäsenvaltion, jota asia koskee, toimivaltaisia viranomaisia on kuultava edeltä käsin sellaisen sijoituspalveluyrityksen toimiluvan osalta:

— joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen tytäryritys,

— joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen emoyrityksen tytäryritys,
tai

— jossa määräysvaltaa käyttävät samat luonnolliset tai oikeushenkilöt, jotka käyttävät määräysvaltaa toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa sijoituspalveluyrityksessä tai luottolaitoksessa.

III OSASTO

Suhteet kolmansiin maihin

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle:

a) toimiluvan myöntämisestä sellaiselle suoraan tai välillisesti omistetulle tytäryritykselle, jonka emoyritykseen sovelletaan kolmannen maan lakia;

b) jos tällainen emoyritys hankkii sellaisen osuuden yhteisön sijoituspalveluyrityksestä, että jälkimmäisestä tulee sen tytäryritys.

Kummassakin tapauksessa komissio antaa neuvostolle tiedon siihen asti, kunnes neuvosto asettaa komission ehdotuksesta arvopapereita käsittelevän komitean.

Milloin toimilupa myönnetään suoraan tai välillisesti omistetulle tytäryritykselle, jonka emoyrityksistä yhteen tai useampaan sovelletaan kolmannen maan lakia, toimivaltaisten viranomaisten on eriteltävä yritysryhmän rakenne komissiolle osoitettavassa ilmoituksessa.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto niistä yleisistä vaikeuksista, joita niiden sijoituspalveluyritykset kohtaavat sijoittautumisen tai palvelujen tarjoamisen yhteydessä kolmannessa maassa.

3. Komissio laatii ensimmäisen kerran viimeistään kuusi kuukautta ennen tämän direktiivin voimaantuloa ja sen jälkeen määräajoin kertomuksen yhteisön sijoituspalveluyritysten kohtelusta kolmansissa maissa 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen seikkojen osalta niiden sijoittautuessa tai tarjotessa sijoituspalveluja sekä hankkiessa omistusyhteyksiä kolmannen maan sijoituspalveluyrityksissä. Komissio toimittaa nämä kertomukset, joihin liitetään tarvittaessa aiheelliset ehdotukset neuvostolle.

▼B

4. Jos komissio havaitsee joko 3 kohdassa tarkoitettujen kertomusten tai muiden tietojen perusteella, että jokin kolmas maa ei myönnä yhteisön sijoituspalveluyritykselle yhtä tehokasta markkinoille pääsyä kuin yhteisö on myöntänyt tuon kolmannen maan sijoituspalveluyrityksille, komissio voi tehdä neuvostolle ehdotuksia aiheellisista valtuuksista neuvottelujen käymiseksi vertailukelpoisten kilpailumahdollisuuksien aikaansaamiseksi yhteisön sijoituspalveluyrityksille. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

5. Jos komissio havaitsee joko 3 kohdassa tarkoitettujen kertomusten tai muiden tietojen perusteella, että yhteisön sijoituspalveluyritys ei saa kolmannessa maassa sellaista kansallista kohtelua, joka tarjoaisi samat kilpailumahdollisuudet kuin kotimaisilla sijoituspalveluyrityksillä on, ja että tehokkaan markkinoille pääsyn edellytyksiä ei ole täytetty, komissio voi aloittaa neuvottelut tilanteen korjaamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa voidaan neuvottelujen aloittamisen ohella myös sellaisessa direktiivissä säädettyä menettelyä noudattaen, jonka mukaan neuvosto asettaa 1 kohdassa tarkoitetun komitean, päättää milloin tahansa, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on rajoitettava tai lykättävä ratkaisun tekemistä sellaisista vireillä olevista tai vireille tulevista toimilupahakemuksista ja omistusyhteyksien hankinnasta, joissa hakijana on suoraan tai välillisesti kolmannen maan lain alaisuuteen kuuluvien emoyritys. Tässä tarkoitetut toimenpiteet eivät saa olla voimassa kauempaa kuin kolme kuukautta.

Neuvottelun tuloksista riippuen neuvosto voi, ennen kuin edellä mainittu kolmen kuukauden aika on kulunut, päättää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä toimenpiteiden jatkamisesta.

Rajoituksia tai lykkäystä ei sovelleta, kun yhteisössä asianmukaisen toimiluvan saanut sijoituspalveluyrityksen tytäryritys tai sen tytäryritys perustaa tytäryrityksen tai hankkii omistusyhteyden yhteisön sijoituspalveluyrityksessä.

6. Jos komissio havaitsee, että jokin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu tilanne on olemassa, jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä ilmoitettava sille:

a) sellaisen suoraan tai välillisesti omistetun tytäryrityksen toimilupahakemuksesta, jonka yhteen tai useampaan emoyritykseen sovelletaan kyseessä olevan kolmannen maan lakia;

b) jäsenvaltiolle 9 artiklan mukaisesti ilmoitetusta tällaisen yrityksen suunnitelmasta hankkia sellaisen omistusyhteyden yhteisön sijoituspalveluyrityksestä, että jälkimmäisestä tulisi sen tytäryritys.

Tämä ilmoittamisvelvollisuus lakkaa, kun 4 tai 5 kohdassa tarkoitetun kolmannen maan kanssa tehdään sopimus tai kun 5 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa.

7. Tämän artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden on oltava niiden yhteisön velvoitteiden mukaisia, jotka johtuvat sijoituspalveluyrityksen toiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevista kahden- tai monenvälisistä kansainvälisistä sopimuksista.

IV OSASTO

Toiminnan harjoittamisen edellytykset

8 artikla

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että sijoituspalveluyritys, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan, on jatkuvasti 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukainen.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että sijoituspalveluyritys, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan, on direktiivissä 93/6/ETY säädettyjen sääntöjen mukainen.

3. Sijoituspalveluyrityksen toiminnan vakauden valvonnasta vastaavat kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset riippumatta siitä, perustaako sijoituspalveluyritys sivuliikkeen vai tarjoaako se palveluja toisessa jäsenvaltiossa vai ei, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten tämän direktiivien säännösten soveltamista, jotka antavat toimivallan vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille.

▼B

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on määrättävä, että sen henkilön, joka aikoo suoraan tai välillisesti hankkia määräomistusyhteyden sijoituspalvelusyrityksessä, on ilmoitettava siitä ensin toimivaltaisille viranomaisille ilmaisemalla samalla omistusyhteyksien määrä. Tämän henkilön on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, jos hän aikoo kasvattaa määräomistusyhteyttään siten, että hänen hallussaan olevien äänioikeuksien osuus tai osuus pääomasta ylittää 20, 33 tai 50 prosenttia tai enemmänkin siten, että sijoituspalveluyrityksestä tulee sen tytäryritys.

Toimivaltaisten viranomaisten on kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa säädetyn ilmoituksen päivämäärästä ilmoitettava vastustavansa tällaista suunnitelmaa, jos ne eivät pidä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua henkilöä riittävän soveltuvana ottaen huomioon sijoituspalveluyrityksen järkevän ja vakaan hoidon. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät vastusta suunnitelmaa, ne voivat vahvistaa määräajan, jonka kuluessa suunnitelma on toteutettava.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun omistusyhteyden haltija on sijoituspalveluyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai joka on sellaisen sijoituspalveluyrityksen emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa, tai henkilö, joka käyttää määräysvaltaa sellaisessa sijoituspalveluyrityksessä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa, ja jos tämän omistusyhteyden hankkimisen seurauksena kyseisestä yrityksestä tulee hankkijan tytäryritys tai sen määräysvallan alainen, on hankintaa arvioitava 6 artiklassa tarkoitetun ennakolta tapahtuneen kuulemismenettelyn perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on määrättävä, että henkilöiden, jotka aikovat luovuttaa suoraan tai välillisesti omistusyhteyden sijoituspalveluyrityksessä, on ilmoitettava tästä ennakkoon toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava omistusyhteyden määrä. Tällaisen henkilön on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, aikooko hän vähentää omistusyhteyttään siten, että hänen hallussaan olevien äänioikeuksien osuus tai osuus pääomasta on alle 20, 33 tai 50 prosenttia tai siten, että sijoituspalveluyritys ei enää ole hänen tytäryrityksensä.

4. Saadessaan tietää sellaisista pääomansa omistusyhteyksien hankinnoista tai luovuttamisista, jotka aiheuttavat sen, että omistusyhteydet kasvavat yli 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kynnysten tai vähenevät niiden alle, on sijoituspalveluyritysten ilmoitettava tästä toimivaltaisille viranomaisille.

Lisäksi sijoituspalveluyritysten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään kerran vuodessa sellaisten osakkeenomistajien tai jäsenten henkilöllisyys, joilla on määräomistusyhteyksiä sekä näiden omistusyhteyksien määrän sen mukaisesti, kuin ne esitetään osakkeenomistajien ja jäsenten vuosikokouksissa tai niiden tietojen mukaisesti, jotka saadaan pörssilistalla listattujen yrityksiin sovellettavien säännösten mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden vaikutusvalta saattaa estää sijoituspalveluyrityksen järkevän ja vakaan hoidon, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tämän tilanteen korjaamiseksi. Nämä toimenpiteet voivat olla erityisesti kieltotoimenpiteitä, johtajiin tai hallinnosta vastaaviin henkilöihin kohdistuvia seuraamuksia tai kyseisten osakkeenomistajien tai jäsenten osakkeisiin tai osuuksiin liittyvien äänioikeuksien käyttämisen kieltämisiä.

Vastaavia toimenpiteitä sovelletaan sellaisiin henkilöihin, jotka eivät noudata 1 kohdassa säädettyä ennakolta annettavien tietojen antamisvelvollisuutta. Jos omistusyhteys hankitaan toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on määrättävä, riippumatta muista mahdollisesti määrättävistä seuraamuksista, vastaavien äänioikeuksien käyttämättä jättämisestä, annettujen äänten mitättömyydestä tai niiden mitätöinnin mahdollisuudesta.

10 artikla

Kotijäsenvaltion on laadittava toiminnan vakautta koskevat säännöt, joita sijoituspalveluyritysten on aina noudatettava. Näissä säännöissä on erityisesti vaadittava, että:

— sijoituspalveluyrityksellä on järkevät hallinnolliset ja tilinpitomenettelyt, valvonta- ja turvallisuusjärjestelyt automaattisessa tietojenkäsittelyssä sekä riittävät sisäiset valvontamenettelyt, joihin kuuluvat nimen-

▼B

omaisesti yrityksen työntekijöiden henkilökohtaisia toimia koskevat järjestelyt,

— sijoituspalveluyritys tekee tarvittavat järjestelyt sijoittajille kuuluvien arvopapereiden osalta näiden omistusoikeuden suojaamiseksi erityisesti silloin, kun sijoituspalveluyritys joutuu selvitystilaan, ja sen estämiseksi, että sijoituspalveluyritys käyttää sijoittajien arvopapereita omaan lukuunsa ilman sijoittajien lupaa,

— sijoituspalveluyritys toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet sijoittajille kuuluvien varojen osalta näiden oikeuksien suojaamiseksi ja estää, lukuun ottamatta luottolaitoksia, sen että sijoituspalveluyritys käyttää sijoittajien varoja omaan lukuunsa,

— sijoituspalveluyritys huolehtii, että suoritetuista toimista pidetään sikäli riittävää rekisteriä, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat seurata, että niitä toiminnan vakauden valvontaa koskevia sääntöjä noudatetaan, joita yritykset ovat velvollisia soveltamaan; tällaisia rekistereitä on säilytettävä toimivaltaisten viranomaisten määräämä aika,

— sijoituspalveluyrityksen on oltava rakenteeltaan sellaisia ja siten järjestäytyneitä, että riskit, jotka saattavat aiheutua sen asiakkaille yrityksen ja sen asiakkaiden tai sen itse asiakkaiden välisistä eturistiriidoista, voidaan rajoittaa mahdollisimman pieniksi. Kuitenkaan hallintoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt sivuliikkeen perustamisen yhteydessä eivät saa olla ristiriidassa eturistiriitoja koskevien kotijäsenvaltion säätämien menettelytapasääntöjen kanssa.

11 artikla

1. Jäsenvaltion on laadittava menettelytapaohjeet, joita sijoituspalveluyritysten on jatkuvasti noudatettava. Näiden sääntöjen on pantava täytäntöön ainakin jäljempänä luetelluissa luetelmakohdissa esitetyt periaatteet ja niitä on sovellettava tavalla, jossa otetaan huomioon sen henkilön ammattiasema, jolle palveluja tarjotaan. Jäsenvaltiot soveltavat näitä sääntöjä tarvittaessa myös liitteen C osassa tarkoitettuihin lisäpalveluihin. Nämä periaatteet velvoittavat:

— sijoituspalveluyrityksen toimimaan liiketoimia harjoittaessaan rehdisti ja oikeudenmukaisesti asiakkaidensa etujen ja markkinoiden lahjomattomuuden hyväksi,

— sijoituspalveluyrityksen toimimaan asianmukaisen pätevästi, huolellisesti ja tarmokkaasti asiakkaidensa etujen ja markkinoiden lahjomattomuuden hyväksi,

— että sijoituspalveluyrityksellä on tarvittavat voimavarat ja menettelyt, jotta se voisi hoitaa oikein liiketoimiaan, ja että se käyttää näitä tehokkaasti,

— että sijoituspalveluyritys hankkii asiakkailtaan tietoja, jotka koskevat heidän taloudellista tilannettaan, sijoittamiskokemusta sekä pyydettyjä palveluja koskevia tavoitteita,

— että sijoituspalveluyritys toimittaa asianmukaisella tavalla tietoja, jotka ovat tarpeen neuvotteluissa niiden asiakkaiden kanssa,

— että sijoituspalveluyritys yrittää välttää eturistiriitoja ja, silloin kun ne eivät ole vältettävissä, varmistaa, että sen asiakkaita kohdellaan oikeudenmukaisesti,

— että sijoituspalveluyritys noudattaa kaikkia sen liiketoimintaan sovellettavia säännöksiä siten, että sen asiakkaiden etuja ja markkinoiden lahjomattomuutta edistetään.

2. Käytännesääntöjen täytäntöönpanosta ja niiden noudattamisen valvonnasta vastaa se jäsenvaltio, jossa palvelut tarjotaan, tämän kuitenkaan rajoittamatta sellaisten päätösten soveltamista, jotka tehdään käytännesääntöjen yhdenmukaistamisen yhteydessä.

3. Jos sijoituspalveluyritys toteuttaa toimeksiannon 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamiseksi, sijoittajan ammattinimikkeen perusteita arvioidaan suhteessa sijoittajaan, jolta toimeksianto on lähtöisin riippumatta siitä, antoiko sijoittaja itse suoraan toimeksiannon vai välillisesti sellaisen sijoituspalveluyrityksen välityksellä, joka tarjoaa liitteen A osan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua palvelua.

▼M2

▼B

13 artikla

Tämä direktiivi ei estä sellaisia sijoituspalveluyrityksiä, joille on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa, mainostamasta palvelujaan kaikin mahdollisin tiedonvälityksen keinoin vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jos ne noudattavat yleisen edun vuoksi annettuja tämän mainonnan muotoa ja sisältöä koskevia sääntöjä.

V OSASTO

Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että sijoituspalveluyritys, jolle toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet toimiluvan tai jota toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset valvovat tämän direktiivin mukaisesti, saa tarjota sijoituspalveluja ja muita liitteen C osassa lueteltuja palveluja niiden alueella 17, 18 ja 19 artiklan mukaisesti joko perustamalla sivuliikkeen tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella edellyttäen, että näiden palvelujen tarjoamiseen on toimilupa.

Tämä direktiivi ei vaikuta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaan, joka koskee sellaisten yhteissijoitusyritysten osuuksia, joihin ei sovelleta direktiiviä 85/611/ETY ([1]).

2. Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että sivuliikkeen perustaminen tai 1 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoaminen edellyttää toimilupaa tai perustamispääomaa tai muita vaikutuksiltaan vastaavia toimenpiteitä.

3. Jäsenvaltio voi vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettuihin palveluihin liittyvät liiketoimet on, silloin kun ne täyttävät kaikki jäljempänä esitetyt vaatimukset, suoritettava säännellyillä markkinoilla, siten että:

— sijoittajan tavanomaisen asuinpaikan on oltava kyseisessä jäsenvaltiossa tai hänen on oltava sijoittautunut sinne,

— sijoituspalveluyrityksen on suoritettava tällaiset liiketoimet pääasiallisen toimipaikan tai tässä jäsenvaltiossa sijaitsevan sivuliikkeen välityksellä tai palvelujen vapaan tarjoamisen yhteydessä kyseisessä jäsenvaltiossa,

— liiketoimen on tapahduttava sellaisen välineen välityksellä, jolla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Jos jäsenvaltio soveltaa 3 kohtaa, sen on annettava sellaisille sijoittajille, joiden tavanomainen asuinpaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa tai jotka ovat sijoittautuneet sinne, lupa poiketa 3 kohdassa asetetusta velvollisuudesta ja harjoittaa 3 kohdassa tarkoitettuja liiketoimia säänneltyjen markkinoiden ulkopuolella kyseisessä jäsenvaltiossa. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että tämän oikeuden käyttämiseen tarvitaan nimenomainen lupa, ottaen huomioon sijoittajien erilaiset tarpeet suojaan sekä erityisesti ammattimaisten sijoittajien ja yhteisösijoittajien kyky toimia omien etujensa mukaisesti. Tämä lupa on aina voitava antaa edellytyksin, jotka eivät vaaranna sijoittajien toimeksiantojen nopeaa toteuttamista.

5. Komissio antaa tiedon 3 ja 4 kohdan säännösten toiminnasta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998 ja tarvittaessa ehdottaa niihin muutoksia.

15 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion on huolehdittava, että sellaiset sijoituspalveluyritykset, joille niiden kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet toimiluvan tarjota liitteen A osan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuja palveluja, voivat vastaanottavissa jäsenvaltioissa tulla joko suoraan tai välillisesti sellaisten säänneltyjen markkinoiden jäseniksi, joilla tarjotaan vastaavia palveluja, tai päästä joko suoraan tai välillisesti

([1]) EYVL N:o L 375, 31.12.1985, s. 1.
Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi, muutettuna direktiivillä 88/220/ETY (EYVL N:o L 100, 19.4.1988, s. 31).

▼B

säännellyille markkinoille sekä tulla jäseniksi maksu- ja toimitusjärjestelmiin, joita siellä tarjotaan säänneltyjen markkinoiden jäsenille, tämän kuitenkaan rajoittamatta 14 artiklassa tarkoitetun sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämistä.

Jäsenvaltioiden on kumottava kaikki sellaiset kansalliset säännöt tai lait taikka säänneltyjä markkinoita koskevat säännöt, jotka rajoittavat näille markkinoille pääsevien henkilöiden lukumäärää. Jos pääsyä säännellyille markkinoille rajoitetaan markkinoiden oikeudellisen rakenteen tai teknisen kapasiteetin nojalla, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että markkinoiden rakennetta ja kapasiteettia jatkuvasti mukautetaan.

2. Säänneltyjen markkinoiden jäsenyys tai pääsy niille riippuu siitä, noudattavatko sijoituspalveluyritykset, pääoman riittävyyttä koskevia vaatimuksia ja valvovatko kotijäsenvaltiot pääoman riittävyyttä direktiivin 93/6/ETY mukaisesti.

Vastaanottavalla jäsenvaltiolla on oikeus asettaa muita pääomaa koskevia lisävaatimuksia ainoastaan asioissa, jotka eivät kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan.

Pääsyssä säännellyille markkinoille, niiden jäseneksi tulossa tai oltaessa niiden jäsenenä on noudatettava säänneltyjä markkinoita koskevia sääntöjä säänneltyjen markkinoiden muodostamisessa ja hallinnossa sekä markkinoilla tapahtuvia liiketoimia koskevia sääntöjä sekä markkinoilla tai niiden yhteydessä toimivaa henkilöstöä koskevia ammatillisia vaatimuksia sekä toimituksia ja maksuja koskevien sääntöjen mukaisesti. Näiden sääntöjen ja menettelyjen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä asianmukaisella tavalla muun muassa sen varmistamiseksi, että niistä johtuvia velvollisuuksia noudatetaan, kuitenkin siten, että noudatetaan 28 artiklaa.

3. Edellä 1 kohdassa asetetun velvollisuuden täyttämiseksi vastaanottavien jäsenvaltioiden on tarjottava mainitussa kohdassa tarkoitetuille sijoituspalveluyrityksille mahdollisuus tulla säänneltyjen markkinoiden jäseneksi tai päästä niille joko:

— suoraan perustamalla sivuliike vastaanottavaan jäsenvaltioon, tai

— välillisesti perustamalla tytäryritys vastaanottavaan jäsenvaltioon tai hankkimalla vastaanottavassa jäsenvaltiossa sellaisen olemassa olevan yrityksen, joka on jo näiden markkinoiden jäsen tai jolla on pääsy niille.

Kuitenkin ne jäsenvaltiot, jotka soveltavat tämän direktiivin antamishetkellä lainsäädäntöä, joka ei salli luottolaitosten tulla säänneltyjen markkinoiden jäseniksi tai niiden pääsyä näille markkinoille, jollei niillä ole erityistytäryritystä, voivat edelleen soveltaa 31 päivään joulukuuta 1996 samaa velvoitetta syrjimättömällä tavalla toisesta jäsenvaltiosta oleviin luottolaitoksiin, jos on kyse pääsystä näille säännellyille markkinoille.

Espanjan kuningaskunta, Helleenien tasavalta ja Portugalin tasavalta voivat pidentää tätä aikaa 31 päivään joulukuuta 1999. Vuotta ennen kyseistä ajankohtaa komissio laatii kertomuksen ottaen huomioon tämän artiklan soveltamisesta saadut kokemukset ja tekee tarvittaessa ehdotuksen. Neuvosto voi päättää ehdotuksen pohjalta määräenemmistöllä tarkastella uudelleen näitä järjestelyjä.

4. Jollei 1, 2 ja 3 kohdassa toisin säädetä, 1 kohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset voivat tulla vastaanottavan jäsenvaltion säänneltyjen markkinoiden jäseniksi tai päästä niille samoin edellytyksin ilman, että niiden on oltava vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneita, jos nämä markkinat toimivat ilman fyysisen läsnäolon vaatimusta. Jotta näistä sijoitusyrityksistä tulisi vastaanottavan jäsenvaltion säänneltyjen markkinoiden jäseniä tai ne pääsisivät säännellyille markkinoille tämän kohdan mukaisesti, kotijäsenvaltion on tehtävä mahdolliseksi se, että tämän alueella tarjotaan tätä varten asianmukaiset keinot.

5. Tämä artikla ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa lupa uusien markkinoiden perustamiseen tai niiden kieltämiseen alueellaan.

6. Tämä artikla ei vaikuta:

— Saksan liittotasavallassa *Kursmaklereista* annettuihin säännöksiin, tai

— Alankomaissa *hoekmannien* toimintaan liittyviin säännöksiin.

▼B

16 artikla

Kunkin jäsenvaltion on laadittava vastavuoroista tunnustamista ja tämän direktiivin soveltamista varten luettelo säännellyistä markkinoista, joiden kotijäsenvaltio se on ja jotka noudattavat sen säännöksiä, sekä annettava tämä luettelo tiedoksi sekä näiden säänneltyjen markkinoiden järjestelmää ja toimintaa koskevat säännöt muille jäsenvaltioille ja komissiolle. Samalla tavalla on ilmoitettava kaikista edellä mainittuun luetteloon tai sääntöihin tehdyistä muutoksista. Komissio julkaisee säänneltyjä markkinoita koskevat luettelot ja pitää niitä ajan tasalla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* vähintään kerran vuodessa.

Komissio laatii kertomuksen 31 päivään joulukuuta 1996 mennessä näin saatujen tietojen perusteella ja tarvittaessa ehdottaa muutoksia tässä direktiivissä tarkoitettujen säänneltyjen markkinoiden määritelmään.

17 artikla

1. Edellä 3 artiklassa säädettyjen edellytysten lisäksi sijoituspalveluyrityksen, joka haluaa perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoituspalveluyrityksen, joka haluaa perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, on esitettävä 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä seuraavat tiedot:

a) jäsenvaltio, jonka alueelle se aikoo perustaa sivuliikkeen;

b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään erityisesti aiotun toiminnan muodot ja sivuliikkeen organisatorinen rakenne;

c) vastaanottavassa jäsenvaltiossa osoite, josta asiakirjoja on mahdollista saada;

d) sivuliikkeen hoitamisesta vastuussa olevien nimet.

3. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole syytä epäillä sijoituspalveluyrityksen hallinnollisten rakenteiden tai taloudellisen tilanteen riittävyyttä, ottaen huomioon kyseiset suunnitelmat, viranomaisten on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet 2 kohdassa tarkoitetut tiedot, toimitettava nämä tiedot vastaanottavan valtion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava siitä kyseiselle sijoituspalveluyritykselle.

Niiden on myös ilmoitettava sivuliikkeen sijoittajien suojaksi tarkoitetuista korvausjärjestelmistä.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät toimittamasta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, niiden on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle sijoituspalveluyritykselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki tiedot. Kieltäytymiseen tai vastaamattomuuteen voi hakea muutosta kotijäsenvaltion tuomioistuimissa.

4. Ennen kun sijoituspalveluyrityksen sivuliike aloittaa toimintansa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet 3 kohdassa tarkoitetut tiedot, järjestää sijoituspalveluyrityksen tarkastuksen 19 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa esittää ne edellytykset, mukaan lukien menettelytapasäännöt, joiden mukaisesti yleisen edun vuoksi tätä toimintaa voidaan harjoittaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

5. Vastaanottavan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten annettua ilmoituksen tai, jollei tällaista tietoa saada, 4 kohdassa säädetyn ajanjakson päätyttyä, sivuliike voidaan perustaa ja se voi aloittaa toimintansa.

6. Jos 2 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisesti toimitetut tiedot muuttuvat, sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava kirjallisesti muutoksesta sekä kotijäsenvaltion että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viimeistään kuukautta ennen muutoksen toteutumista siten, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää muutoksesta 3 kohdan mukaisesti ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset 4 kohdan mukaisesti.

7. Jos 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille.

▼B

18 artikla

1. Sijoituspalveluyrityksen, joka aikoo harjoittaa liiketoimintaa toisen jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

— jäsenvaltio, jossa se aikoo toimia,

— toimintasuunnitelma, jossa esitetään erityisesti sijoituspalvelu tai sijoituspalvelut, joita se aikoo tarjota.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta toimitettava ne vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Sijoituspalveluyritys voi siten aloittaa kyseisen sijoituspalvelun tai kyseisten sijoituspalvelujen tarjoamisen vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa saadessaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot esitettävä sijoituspalveluyritykselle ne edellytykset, mukaan lukien menettelytapasäännöt, joita kyseisten sijoituspalvelujen tarjoajien on yleisen edun hyväksi noudatettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

3. Jos 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen sisältö muuttuu, sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen muutoksen täytäntöönpanoa siten, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa ilmoittaa yritykselle 2 kohdan mukaisesti toimitettuihin tietoihin tehtävistä muutoksista tai lisäyksistä.

19 artikla

1. Vastaanottava jäsenvaltio voi tilastollisia tarkoituksia varten vaatia, että sijoituspalveluyritysten, joilla on sivuliike niiden alueella, on toimitettava määräajoin näissä valtioissa harjoittamaansa liiketoimintaa koskeva kertomus näiden valtioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Hoitaessaan niitä velvollisuuksia, joita vastaanottaville jäsenvaltioille kuuluu rahapolitiikan harjoittamisen osalta, niiden kuitenkaan rajoittamatta Euroopan rahoitusjärjestelmän vahvistamisessa tarvittavien toimenpiteiden soveltamista, vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia alueillaan, että toisista jäsenvaltioista olevien sijoituspalveluyritysten sivuliikkeiden on toimitettava tätä varten samat tiedot kuin kansallisten sijoituspalveluyritysten.

2. Hoitaessaan tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksiaan vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että sijoituspalveluyritysten sivuliikkeiden on toimitettava tätä varten samat tiedot kuin kansallisten sijoituspalveluyritysten.

Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia palvelujen vapaan tarjoamisen perusteella niiden alueella toimintaa harjoittavia sijoituspalveluyrityksiä toimittamaan tarpeelliset tiedot sen valvomiseksi, että ne noudattavat vastaanottavan jäsenvaltion asettamia niihin sovellettavia normeja, vaikka nämä vaatimukset eivät ole tiukemmat kuin ne vaatimukset, jotka sama jäsenvaltio on asettanut sijoittautuneille yrityksille sen valvomiseksi, että ne noudattavat samoja normeja.

3. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että sellainen sijoituspalveluyritys, jolla on sivuliike, tai joka tarjoaa palveluja sen alueella, ei noudata sellaisia tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja lainsäädännön säännöksiä tai määräyksiä, joilla annetaan toimivalta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, näiden viranomaisten on vaadittava kyseistä sijoituspalveluyritystä lopettamaan tämä sääntöjenvastainen tilanne.

4. Jos kyseinen sijoituspalveluyritys ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Nämä toteuttavat mahdollisimman nopeasti aiheelliset toimenpiteet, jotta kyseinen sijoituspalveluyritys korjaisi tällaisen sääntöjenvastaisen tilanteen. Näiden toimenpiteiden luonteesta ilmoitetaan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Jos sijoituspalveluyritys edelleen rikkoo 3 kohdassa tarkoitettuja vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä joko huolimatta kotijäsenvaltion suorittamista toimenpiteistä tai siksi, että sellaiset toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai siksi, että niitä ei toteuteta kyseisessä

▼B

jäsenvaltiossa, vastaanottava jäsenvaltio voi, ilmoitettuaan siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa aiheelliset toimenpiteet estääkseen säännösten vastaisen toiminnan jatkumisen tai määrätäkseen niitä koskevan seuraamuksen ja, mikäli tarpeen, estääkseen sijoituspalveluyritystä aloittamasta uusia liiketoimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden alueella voidaan antaa sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvien toimenpiteiden kannalta tarpeellisia oikeudellisia asiakirjoja.

6. Edellä olevat säännökset eivät vaikuta vastaanottavan jäsenvaltion oikeuteen toteuttaa aiheelliset toimenpiteet ehkäistäkseen 11 artiklan soveltamiseksi annettujen menettelytapasääntöjen sekä muiden yleisen edun suojelemiseksi annettujen lainsäädännön säännösten tai määräysten vastaista toimintaa tai määrätä näistä seuraamuksia. Tähän kuuluu mahdollisuus estää rikkomuksen tehneitä sijoituspalveluyrityksiä aloittamasta uusia liiketoimia jäsenvaltion alueella.

7. Edellä 4, 5 tai 6 kohdan mukaiset toimenpiteet, joihin liittyy seuraamuksia tai sijoituspalveluyrityksen toiminnan rajoittamista, on perusteltava asianmukaisesti ja niistä on ilmoitettava kyseiselle sijoituspalveluyritykselle. Tällaisista toimenpiteistä voidaan valittaa päätöksen tehneessä jäsenvaltiossa.

8. Ennen kuin 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kiireellisissä tapauksissa toteuttaa ne varotoimenpiteet, jotka ovat tarpeen sijoittajien etujen suojaamiseksi ja muiden sellaisten henkilöiden etujen suojaamiseksi, joille palveluja on tarjottu. Komissiolle ja kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava näistä toimenpiteistä mahdollisimman nopeasti.

Kuultuaan kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia komissio voi päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava näitä toimenpiteitä tai kumottava ne.

9. Jos toimilupa peruutetaan, siitä on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sijoittajien suojaamiseksi sekä sen estämiseksi, että kyseinen sijoituspalveluyritys aloittaa uusia liiketoimia sen alueella. Kahden vuoden välein komissio laatii näistä tapauksista kertomuksen ja osoittaa sen arvopapereiden alalla myöhemmin asetettavalle komitealle.

10. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle selvityksen sellaisista tapauksista, jossa on kieltäydytty 17 artiklan nojalla, ja näiden tapausten lukumäärän, sekä sellaisista toimenpiteistä, jotka on toteutettu 5 kohdan mukaisesti. Kahden vuoden välein komissio laatii näistä tapauksista kertomuksen arvopapereiden alalla myöhemmin asetettavalle komitealle.

20 artikla

1. Sen varmistamiseksi, että markkinoista ja niiden valvonnasta vastaavilla viranomaisilla on käytettävissään tehtäviensä hoidossa tarvittavat tiedot, jäsenvaltioiden on vaadittava vähintään, että:

a) sijoituspalveluyritykset pitävät viranomaisten saatavilla vähintään viisi vuotta 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin palveluihin liittyviä sellaisia liiketoimia koskevat asianmukaiset tiedot, jotka koskevat arvopaperien kauppaa säännellyillä markkinoilla riippumatta siitä, onko liiketoimet suoritettu säännellyillä markkinoilla vai ei, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan täytäntöönpanemiseksi annettujen toimenpiteiden soveltamista;

b) sijoituspalveluyritykset ilmoittavat kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille kaikista a kohdassa tarkoitetuista liiketoimista, silloin kun nämä liiketoimet koskevat:

— osakkeita ja muita pääomaan oikeuttavia välineitä,

— joukkovelkakirjoja ja muita arvopaperisoituja velan muotoja,

— vakioehtoisia osakkeisiin liittyviä termiinisopimuksia, ja

— vakioehtoisia osakeoptioita.

▼B

Nämä ilmoitukset on toimitettava asianomaisille viranomaiselle mahdollisimman nopeasti. Viranomainen vahvistaa määräajan. Määräaikaa voidaan jatkaa seuraavan arkipäivän loppuun asti, jos toiminnalliset tai käytännölliset syyt sitä edellyttävät, mutta tätä aikarajaa ei voida missään tapauksessa ylittää.

Kyseisessä ilmoituksessa on oltava nimenomaan ostettujen tai myytyjen asiakirjojen nimi sekä lukumäärä, liiketoimien päivämäärät ja aika, liiketoimen hinta sekä kyseisen sijoituspalveluyrityksen tunnistamismahdollisuus.

Kotijäsenvaltiot voivat säätää, että b kohdassa tarkoitettua velvollisuutta sovelletaan joukkovelkakirjojen ja muiden arvopaperisoitujen velan muotojen osalta ainoastaan kaikkien saman asiakirjan osalta tehtyihin liiketoimiin.

2. Jos sijoituspalveluyritys tekee liiketoimen vastaanottavan jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla, kotijäsenvaltio voi luopua omista vaatimuksistaan ilmoituksen antamisen osalta, jos sijoituspalveluyritys on velvollinen vastaavalla tavalla ilmoittamaan kyseisestä liiketoimesta kyseisistä markkinoista vastaaville viranomaisille.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen voi tehdä joko sijoituspalveluyritys itse tai kauppojen täsmäytysjärjestelmä tai sen voivat tehdä arvopaperipörssin tai toisten säänneltyjen markkinoiden viranomaiset.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän artiklan mukaisesti saatavilla olevat tiedot ovat myös saatavilla 23 artiklan moitteettomaksi soveltamiseksi.

5. Jäsenvaltio voi ketään syrjimättä antaa tai pitää voimassa säännöksiä, jotka ovat tiukempia kuin tässä artiklassa esitetyt säännökset liiketoimiin liittyvien tietojen säilyttämisen ja ilmoittamisen sisällön ja muodon osalta, silloin kun liiketoimet:

— suoritetaan säännellyillä markkinoilla, joiden kotijäsenvaltio se on, tai

— sellainen sijoituspalveluyritys suorittaa ne, joiden kotijäsenvaltio se on.

21 artikla

1. Jotta sijoittajat voisivat milloin tahansa arvioida sellaisen liiketoimen ehtoja, johon ne aikovat ryhtyä, sekä todentaa myöhemmin ne edellytykset, joiden vallitessa liiketoimi on suoritettu, toimivaltaisen viranomaisen on kaikkien sellaisten säänneltyjen markkinoiden osalta, jotka on otettu 16 artiklassa säädettyyn luetteloon, toteutettava toimenpiteet 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamiseksi sijoittajille. Edellä 2 kohdassa asetettujen velvollisuuksien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava muoto ja määräaika, jossa ne on toimitettava, sekä tapa, jolla ne on asetettava saataville, ottaen huomioon kyseisten markkinoiden sekä näillä markkinoilla toimivien sijoittajien luonne, koko ja tarpeet.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisen rahoitusvälineen osalta vähintään:

a) julkaistaan joka päivä kaupankäynnin alkaessa markkinoilla painotettu keskihinta, ylin ja alin hinta sekä kaupankäynnin kohteena kyseisillä säännellyillä markkinoilla olleiden rahoitusvälineiden määrä edellisen kaupankäyntipäivän aikana;

b) lisäksi sellaisten markkinoiden osalta, jotka edelleen perustuvat jatkuvaan toimeksiantojen tai tarjousten antamiseen, tai ilmoitettuihin hintoihin markkinoiden osalta julkaistaan:

   — kunkin kaupankäyntitunnin lopussa kyseisillä säännellyillä markkinoilla painotettu keskihinta ja määrä kuuden kaupankäyntitunnin aikana siten, että jää kaksi tuntia aikaa käydä kauppaa markkinoilla ennen julkaisemista, ja

   — joka 20 minuutti painotettu keskihinta, ylin ja alin hinta kyseisillä säännellyillä markkinoilla kahden kaupankäyntitunnin aikana siten, että jää tunti aikaa käydä kauppaa markkinoilla ennen julkaisemista.

▼B

Jos sijoittajat voivat saada ennakolta tietoja hinnoista ja määristä, joita koskevia liiketoimia tehdään:

i) tällaisten tietojen on oltava käytettävissä kaikkina aikoina kaupankäyntituntien aikana;

ii) annettua hintaa ja määrää koskevien ilmoitettujen ehtojen on oltava sellaiset, joiden perusteella sijoittaja voi tehdä tällaisen liiketoimen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat lykätä tai kieltää näiden tietojen julkaisemisen, jos se on perusteltua poikkeuksellisten markkinaolosuhteiden vuoksi, tai pienten markkinoiden ollessa kyseessä, yritysten ja sijoittajien henkilöllisyyden suojaamiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa erityissäännöksiä sellaisissa poikkeuksellisissa liiketoimissa, jotka ovat erittäin laajamittaisia verrattuna kyseisillä arvopapereilla käytäviin tavanomaisiin liiketoimiin näillä markkinoilla, sekä sellaisissa tapauksissa, jotka koskevat puolueettomin ja julkastuin perustein määriteltyjä ja julkaistuja erittäin vaikeasti rahaksi muutettavia arvopapereita. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös soveltaa joustavampia säännöksiä erityisesti julkaisua koskevien määräaikojen, joukkovelkakirjoja ja muiden arvopaperisoituja velan muotoja koskevien liiketoimien osalta.

3. Kukin jäsenvaltio voi antaa tai pitää voimassa tämän artiklan alaan liittyviä tiukempia määräyksiä tai sitä täydentäviä säännöksiä, jotka koskevat sekä sijoittajan kotijäsenvaltion säännellyillä markkinoilla tehtyjä liiketoimia koskevan sijoittajille toimitettavan tiedon sisältöä, että muotoa, jos näitä säännöksiä sovelletaan riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa rahoitusvälineen liikkeeseenlaskija sijaitsee taikka siitä, minkä jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla rahoitusväline otettiin ensimmäisen kerran kaupankäynnin kohteeksi.

4. Komissio laatii kertomuksen tämän artiklan soveltamisesta 31 päivään joulukuuta 1997 mennessä; neuvosto voi komission ehdotuksesta päättää määräenemmistöllä muuttaa tätä artiklaa.

VI OSASTO

Toimiluvan myöntävät ja valvonnasta vastaavat viranomaiset

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on hoitaa tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä. Niiden on ilmoitettava näistä viranomaisista sekä mahdollisesta tehtävien jaosta komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on oltava joko julkisia viranomaisia, kansallisen lainsäädännön mukaisia toimielimiä tai julkisten viranomaisten nimenomaisesti tätä varten kansallisen lainsäädännön nojalla valtuuttamia toimielimiä.

3. Kyseisillä viranomaisilla on oltava kaikki tehtävänsä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet.

23 artikla

1. Jos samassa jäsenvaltiossa on useampia toimivaltaisia viranomaisia, nämä toimivat läheisessä yhteistyössä valvoessaan kyseisessä jäsenvaltiossa toimivien sijoituspalveluyritysten toimintaa.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että nämä toimivaltaiset viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden, luotto- ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyritysten valvonnasta vastaavat julkiset viranomaiset toimivat yhteistyössä, kun on kyse näiden viranomaisten valvomista toimielimistä.

3. Jos sijoituspalveluyritys toimii yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin sen kotijäsenvaltiossa tarjoamalla niissä palveluja tai perustamalla niihin sivuliikkeen, on kaikkien kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimittava tiiviissä yhteistyössä, jotta ne voisivat hoitaa tästä direktiivistä johtuvia velvollisuuksiaan tehokkaammin.

Niiden on toimitettava toisilleen pyynnöstä kaikki ne tiedot, jotka koskevat näiden sijoituspalveluyritysten johtoa ja omistuksen rakennetta ja jotka voivat helpottaa näiden yritysten valvontaa, sekä kaikki ne tiedot, jotka tekevät tällaisen yrityksen toiminnan tarkastamisen helpommaksi. Erityisesti kotijä-

▼B

senvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että vastaanottava jäsenvaltio kokoaa 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Sikäli kuin se on tarpeen valvontaa koskevien valtuuksien käyttämiseksi, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista niistä toimenpiteistä, jotka vastaanottava jäsenvaltio on toteuttanut 19 artiklan 6 kohdan mukaisesti ja jotka koskevat sijoituspalveluyritykselle määrättyjä seuraamuksia tai sen toiminnan rajoituksia.

24 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion on huolehdittava, että jos sijoituspalveluyritys, jolle toinen jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan, harjoittaa liiketoimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa sivuliikkeen välityksellä, kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoitettuaan siitä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille joko itse tai sellaisen henkilön välityksellä, jonka he ovat valtuuttaneet tätä varten, suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen todentamiseksi.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pyytää vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan todentamisen. Tällaisen pyynnön saaneiden viranomaisten on toimivaltansa rajoissa toimittava niin, että ne suorittavat nämä tarkastukset itse, antamalla pyynnön esittäneiden viranomaisten taikka tilintarkastajien tai asiantuntijoiden suorittaa ne.

3. Tämä artikla ei rajoita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeutta suorittaa tämän direktiivin mukaisia tehtäviä hoitaessaan niiden alueelle sijoittautuneissa sijoituspalveluyrityksissä paikalla tehtäviä tarkastuksia.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on määrättävä, että kaikki henkilöt, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai tilintarkastajina taikka asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun, ovat salassapitovelvollisia. Tämä merkitsee, että näissä tehtävissä mahdollisesti saatuja tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle tai viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti niin, ettei siitä voida tunnistaa yksittäistä sijoituspalveluyritystä, tämän kuitenkaan rajoittamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien säännösten soveltamista.

Kuitenkin jos sijoituspalveluyritys on asetettu konkurssiin tai se on määrätty selvitystilaan, voidaan siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kyseisen sijoituspalveluyrityksen pelastamiseen pyrkiviä kolmansia.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta toisilleen tietoja tämän direktiivin mukaisesti tai muiden sijoituspalveluyrityksiin sovellettavien direktiivien mukaisesti. Näitä tietoja koskee 1 kohdassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus.

3. Jäsenvaltiot voivat tehdä tietojen vaihtamista koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ainoastaan, jos ilmaistavia tietoja koskee vähintään tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaava salassapitovelvollisuus.

4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat käyttää tietoja tehtäviensä hoitamisessa:

— tutkiakseen, että sijoituspalveluyritysten liiketoiminnan aloittamista koskevat edellytykset täyttyvät ja helpottaakseen tämän toiminnan harjoittamisen tarkastamista joko yrityskohtaisesti tai konsolidoinnin perusteella, erityisesti direktiivissä 93/6/ETY asetettujen pääoman riittävyyden edellytysten, sekä hallintoja kirjanpitomenettelyjen sekä sisäisen tarkastuksen järjestelmien osalta,

— määrätäkseen seuraamuksia,

— haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen hallinnollisessa muutoksenhaussa,

— tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille 26 artiklan mukaisesti.

▼B

5. Mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään, ei estä tietojen vaihtamista:

a) samassa jäsenvaltiossa silloin, kun toimivaltaisia viranomaisia on useampia, tai

b) jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioiden välillä toimivaltaisten viranomaisten ja

— sellaisten viranomaisten välillä, jotka vastaavat luottolaitosten, muiden rahoituslaitosten ja vakuutusyritysten valvonnasta, sekä sellaisten viranomaisten välillä, jotka vastaavat rahoitusmarkkinoiden valvonnasta,

— sellaisten toimielinten välillä, jotka vastaavat sijoituspalveluyritysten maksukyvyttömyydestä, konkurssimenettelystä sekä muista vastaavista menettelyistä ja

— sellaisten henkilöiden välillä, jotka vastaavat sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakimääräisestä tilintarkastuksesta,

niiden valvontatehtävän suorittamiseksi tai sellaisten tietojen luovuttamiseksi korvausjärjestelmiä hoitaville toimielimille, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien suorittamisessa. Näitä tietoja koskee 1 kohdassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus.

▼M1

5 a. Sen estämättä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja:

— sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa sijoituspalveluyritysten purkamis- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta; tai

— sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta.

Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

— tietoja käytetään viranomaisten ja edellä mainittujen henkilöiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseen;

— näin saatuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;

— jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

5 b. Sen estämättä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai toimielinten kesken, jotka lainsäädännön mukaisesti ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

— tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tehtävän hoitamiseen.

— näin saatuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;

— jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut viranomaiset tai toimielimet turvautuvat jäsenvaltiossa havainto- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, oikeus vaihtaa tietoja, josta säädetään ensimmäisessä alakohdassa, voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa säädetyin edellytyksin.

▼M1

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut viranomaiset tai toimielimet turvautuvat jäsenvaltiossa havainto- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, oikeus vaihtaa tietoja, josta säädetään ensimmäisessä alakohdassa, voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa säädetyin edellytyksin.

Toisen alakohdan viimeisen luetelmakohdan soveltamista varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai toimielinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

Komissio laatii 31. joulukuuta 2000 mennessä kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.

6. Tämä artikla ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta:

— keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille toimielimille,

— tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille

niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja, eikä se estä näitä viranomaisia tai toimielimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee tässä artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.

▼B

7. Tämän artiklan säännökset eivät estä toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta 1-4 kohdassa tarkoitettuja tietoja selvittely-yhteisölle tai muulle vastaavalle kansallisessa lainsäädännössä tunnustetulle toimielimelle sen varmistamiseksi, että niiden jäsenvaltioiden joillakin markkinoilla tarjotaan toimitus- tai maksupalveluja, jos ne pitävät tarpeellisena tällaista tiedottamista näiden toimielinten moitteettoman toiminnan varmistamiseksi suhteessa markkinaosapuolten rikkomisiin tai mahdollisiin rikkomisiin. Tällaisia tietoja koskee 1 kohdassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus. Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava, että 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei käytetä tässä kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista lupaa.

8. Lisäksi jäsenvaltiot voivat, sen estämättä, mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään, antaa lainsäädännön nojalla luvan ilmaista tiettyjen tietojen ilmaisemiseen keskushallinnon muille viranomaisille, jotka vastaavat luottolaitosten, rahoituslaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyritysten valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden viranomaisten ja näiden laitosten valtuuttamille tarkastajille.

Tietoja voidaan kuitenkin ilmaista vain, kun se on tarpeen toiminnan vakauden valvomiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin määrättävä, että 2 ja 5 kohdan mukaisesti sekä 24 artiklassa tarkoitetuista paikalla tehdyistä tarkastuksista saatuja tietoja ei saa milloinkaan ilmaista tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muutoin kuin tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten tai sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa paikalla tehtävä tarkastus on tehty, nimenomaisella suostumuksella.

9. Jos jäsenvaltio säätää tätä direktiiviä annettaessa tietojen luovuttamisesta viranomaisten kesken sen valvomiseksi, että toiminnan vakauden valvontaa, taloudellisten yhtiöiden rakennetta, toimintaa ja menettelyä sekä rahoitusalalla sääntelyä koskevaa lainsäädäntöä noudatetaan, jäsenvaltio voi edelleen antaa luvan tällaisten tietojen toimittamiseen, kunnes viranomaisten tietojenvaihtoa koko rahoitusalalla koskevat säännökset on yhdenmukaistettu, ja joka tapauksessa enintään 1 päivään heinäkuuta 1996 asti.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava, että kun tietoja saadaan toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muutoin kuin tiedot antaneiden viranomaisten nimenomaisella suostumuksella, ja niitä voidaan käyttää ainoastaan sellaisiin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset antoivat suostumuksensa.

Neuvosto toteuttaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhdenmukaistamisen komission ehdotuksen perusteella.

▼B

Neuvosto panee merkille komission lausuman, että se toimittaa tätä koskevat ehdotuksensa 31 päivään heinäkuuta 1993 mennessä. Neuvosto tekee päätöksen näiden ehdotusten perusteella mahdollisimman nopeasti, jotta ehdotetut säännöt tulisivat voimaan samanaikaisesti tämän direktiivin kanssa.

▼M1

25a artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että:

a) jokainen henkilö, joka on direktiivin 84/253/ETY ([1]) mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa sijoituspalveluyrityksessä direktiivin 78/660/ETY ([2]) 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai direktiivin 85/611/ETY 31 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tuota yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtäväänsä suorittaessaan ja jotka saattavat:

   — olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat sijoituspalveluyritisten toiminnan harjoittamista, tai

   — vaikuttaa sijoituspalveluyrityksen jatkuvaan toimintaan tai

   — johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varausten esittämiseen;

b) tällainen henkilö on samoin velvollinen ilmoittamaan seikoista ja päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan a alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräämisvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen sijoituspalveluyritykseen, jossa hän suorittaa edellä mainittua tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 84/253/ETY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai päätöksen toimivaltaiselle viranomaiselle, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle seuraamusvastuuta.

▼B

26 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin mukaisesti lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla -annettuihin sijoituspalveluyrityksiä koskeviin päätöksiin voidaan hakea tuomioistuimesta muutosta; sama koskee tapauksia, joissa sellaista toimilupahakemusta koskevaa päätöstä, jossa on esitetty kaikki voimassa olevissa säännöksissä edellytetyt tiedot, ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on esitetty.

27 artikla

Jäsenvaltioiden on määrättävä, että niiden vastaavat toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat niiden sijoituspalveluyritysten tai niiden liiketoimia tosiasiallisesti hoitavien henkilöiden osalta, jotka rikkovat näiden yritysten valvontaa tai liiketoiminnan harjoittamista koskevia lakia, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, sellaisia toimenpiteitä tai seuraamuksia, joiden nimenomaisena tarkoituksena on havaittujen rikkomuksien tai niiden syiden lopettaminen, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta, mitä toimiluvan peruuttamista koskevassa menettelyssä ja rikoslaissa säädetään.

28 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan ketään syrjimättä.

([1]) EYVL N:o L 126, 12.5.1984, s. 20.
([2]) AEYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL N:o L 317, 16.11.1990, s. 60).

▼B

VII OSASTO

Loppusäännökset

29 artikla

Siihen asti kunnes annetaan direktiivi tämän direktiivin mukauttamisesta tekniikan kehitykseen jäljempänä luetelluilla aloilla, neuvosto päättää päätöksen 87/373/ETY ([1]) mukaisesti määräenemmistöllä komission ehdotuksesta seuraavista mahdollisesti tarpeellisista mukautuksista, jotka koskevat:

— liitteen C osassa olevan luettelon laajentamista,

— liitteen luettelojen sanaston mukauttamista rahoitusmarkkinoiden kehitykseen,

— aloja, joilla toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava 23 artiklassa lueteltuja tietoja,

— määritelmien selventämistä tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi yhteisössä,

— määritelmien selventämistä rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioonottamiseksi tämän direktiivin soveltamisessa,

— sanaston yhdenmukaistamista sekä määritelmien muotoilua yhdenmukaiseksi sijoituspalveluyrityksiä ja niihin liittyviä seikkoja koskevien myöhempien toimenpiteiden kanssa, ja

— muita 7 artiklan 5 kohdassa säädettyjä tehtäviä.

30 artikla

1. Sijoituspalveluyrityksillä, joille niiden kotijäsenvaltio on myöntänyt 31 päivään joulukuuta 1995 mennessä toimiluvan tarjota sijoituspalveluja, katsotaan olevan tässä direktiivissä tarkoitettu toimilupa, jos näiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetään, että tällaisen toiminnan aloittamiseksi sijoituspalveluyritysten on noudatettava 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

2. Sijoituspalveluyritykset, jotka jo harjoittavat liiketoimintaansa 31 päivänä joulukuuta 1995 ja joita ei koske 1 kohta, voivat harjoittaa edelleen toimintaansa, jos ne hankkivat 31 päivään joulukuuta 1996 mennessä kotijäsenvaltionsa säännösten mukaisesti toimiluvan liiketoiminnan jatkamiseksi tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annettujen säännösten mukaisesti.

Ainoastaan tällaisen toimiluvan myöntäminen oikeuttaa yritykset hyödyntämään tämän direktiivin säännöksistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan tarjoamisen alalla.

3. Jos sijoituspalveluyritykset ovat ennen tämän direktiivin antamista aloittaneet liiketoimintansa toisissa jäsenvaltioissa sivuliikkeen välityksellä tai palvelujen vapaan tarjoamisen nojalla, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivänä joulukuuta 1995 välisenä aikana 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 18 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kunkin kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille luettelo tämän direktiivin mukaisista yrityksistä, jotka toimivat näissä valtioissa, ja ilmoitettava, mitä liiketoimintaa ne harjoittavat.

4. Luonnollisilla henkilöillä, joille tätä direktiiviä annettaessa on myönnetty toimilupa jäsenvaltiossa sijoituspalvelujen tarjoamista varten, katsotaan olevan tämän direktiivin mukainen toimilupa, jos ne täyttävät 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa sekä kolmannen alakohdan kaikissa neljässä luetelmakohdassa asetetut vaatimukset.

31 artikla

Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 1995 annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

Näiden säännösten on tultava voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1995. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

([1]) EYVL N:o L 197, 18.7.1987, s. 33

▼B

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

32 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE

A OSA

Palvelut

1. a) Yhtä tai useampaa B osassa lueteltua rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen tai välittäminen sijoittajien lukuun.

   b) Näiden toimeksiantojen toteuttaminen kolmansien lukuun.

2. Kaupankäynti omaan lukuun jollakin B osassa luetellulla rahoitusvälineellä.

3. Sijoitussalkkujen hoitaminen sijoittajien antaman valtuutuksen mukaisesti harkinnanvaraisesti sekä asiakaskohtaisesti, jos näihin sijoitussalkkuihin kuuluu yksi tai useampi B osassa tarkoitettu rahoitusväline.

4. Merkintäsitoumukset, kun on kyse B osassa tarkoitetuista kaikista tai osasta rahoitusvälineen liikkeeseen laskemisista ja/tai näiden liikkeeseen laskemisien sijoitettamisesta.

B OSA

Rahoitusvälineet

1. a) Arvopaperit.

   b) Yhteissijoitusyritysten osuudet.

2. Rahamarkkinavälineet.

3. Rahoitusfutuurisopimukset, mukaan lukien vastaavat käteisellä rahoitusvälineet.

4. Korkotermiinisopimukset (FRAt).

5. Koron-, valuutan- ja osakkeenvaihtosopimukset (equity swaps).

6. Optiot liitteen tähän osaan kuuluvien rahoitusvälineiden hankkimiseksi tai luovuttamiseksi, mukaan lukien vastaavat käteisellä rahoitusvälineet. Tähän ryhmään kuuluvat erityisesti korko- ja valuuttaoptiot.

C OSA

Liitännäispalvelut

1. Yhden tai useamman B osassa luetellun rahoitusvälineen säilytys ja hoito.

2. Säilytyspalvelut.

3. Luoton- tai lainananto sijoittajalle, jotta tämä voi suorittaa liiketoimen yhdellä tai useammalla B osassa luetellulla rahoitusvälineellä, silloin kun luottoa tai lainaa myöntävä yritys on osallisena liiketoimessa.

4. Yrityksille annettava neuvonta pääomarakenteesta, teollisuusstrategiasta sekä muista näihin liittyvistä kysymyksistä sekä yritysten sulautumista ja yritysostoa koskeva neuvonta ja palvelut.

5. Merkintäsitoumukseen liittyvät palvelut.

6. Yhtä tai useampaa B osassa lueteltua rahoitusvälinettä koskeva sijoitus-neuvonta.

7. Valuuttapalvelut, jos nämä liittyvät sijoituspalvelujen tarjontaan.